

Civiele Procespraktijk

Nr. 44 – juni 2018

De volgende onderwerpen worden behandeld:

- [Mondelinge uitspraak onder KEI](#)
- [Reële proceskosten ex art. 1019h Rv ook voor niet-ontvankelijkheidsverweer](#)
- [Implementatiefout vormt voortdurende onrechtmatige daad](#)

Mondelinge uitspraak onder KEI (HR 20 april 2018, ECLI:NL:HR:2018:650)

- Vóór de invoering van KEI was de mondelinge uitspraak alleen geregeld voor tussenvonnissen (art. 232 lid 2 (oud) Rv). In de praktijk werd ook mondeling einduitspraak gedaan, indien er *zo'n spoedeisend belang was dat de schriftelijke uitwerking niet kon worden afgewacht*. De rechter deelt daarbij mondeling zijn beslissing en de gronden daarvoor mee. Is direct executie vereist, dan volgt een verkorte uitspraak. Later volgt de volledige schriftelijke uitwerking.
- Art. 30p Rv (KEI) stelt aan een mondelinge uitspraak de volgende eisen:
 - Alle partijen zijn bij de mondelinge behandeling verschenen;
 - De uitspraak wordt vastgelegd in een proces-verbaal, dat (uitsluitend) de al mondeling meegedeelde gronden voor de beslissing vastlegt;
 - Er is geen ruimte meer voor een latere, uitgeschreven uitspraak.
- In deze (BOPZ-)zaak waren niet alle partijen ter zitting aanwezig. De officier van justitie ontbrak. Maakt dit de mondelinge uitspraak nietig?
- De Hoge Raad oordeelt van niet: de wetgever heeft met art. 30p Rv (KEI) niet willen tornen aan de bestaande praktijk. Anders zou nooit meer mondeling uitspraak kunnen worden gedaan in meer complexe zaken (die een nadere schriftelijke uitwerking vergen), of indien een partij niet ter zitting verschijnt. Buiten art. 30p Rv (KEI) mag de rechter mondeling uitspraak doen, indien er een zodanig spoedeisend belang is dat de schriftelijke uitwerking niet kan worden afgewacht. De dag van de mondelinge uitspraak geldt als uitspraakdatum en daarmee vangt de rechtsmiddeltermijn aan. De schriftelijke uitwerking moet zo snel mogelijk (in beginsel uiterlijk binnen 14 dagen) beschikbaar zijn. De gronden voor een rechtsmiddel kunnen worden aangevuld na deze schriftelijke uitwerking. Daarvoor moeten partijen steeds ten minste 14 dagen krijgen.

Reële proceskosten ex art. 1019h Rv ook voor niet-ontvankelijkheidsverweer (HR 18 mei 2018, ECLI:NL:HR:2018:721)

- Braun start een inbreukprocedure tegen Becton vanwege inbreuk op haar

octrui. De voorzieningenrechter wijst haar claim af. Braun stelt appel in, maar wordt niet-ontvankelijk verklaard wegens overschrijding van de appeltermijn. Het hof kent Becton voor de kosten die zij heeft gemaakt voor het voeren van haar niet-ontvankelijkheidsverweer, slechts het liquidatietarief toe. Becton betoogt in cassatie dat ook voor dit zuiver processuele verweer haar een vergoeding van de reële proceskosten ex art. 1019h Rv toekomt.

- De Hoge Raad geeft Becton daarin gelijk. Art. 1019h Rv is gebaseerd op de Handhavingsrichtlijn (2004/48). Zij geldt voor procedures waaraan een vordering ten grondslag ligt die tot doel heeft een IE-recht te handhaven. Vervolgens is de vraag *welke kosten* in deze procedures onder art. 1019h Rv vallen. De Hoge Raad onderkent dat het niet-ontvankelijkheidsverweer geen IE-component bevat, maar van zuiver processuele aard is en ook ambtshalve door de rechter moet worden beoordeeld. Anderzijds heeft de Handhavingsrichtlijn een ruim toepassingsbereik (HvJEU 16 juli 2015 (Diageo/Simiramida), ECLI:EU:C:2015:471). Dit laatste punt weegt volgens de HR zo zwaar dat hij oordeelt dat art. 1019h Rv ook voor deze kosten geldt, zonder dat hij in dit kort geding daarover een prejudiciële vraag stelt aan het HvJEU.
- De kosten van het cassatieberoep over de toepassing van art. 1019h Rv vallen onder het liquidatietarief, omdat deze kosten geen verband houden met de handhaving van enig IE-recht.

Implementatiefout vormt voortdurende onrechtmatige daad (HR 4 mei 2018, ECLI:NL:HR:2018:677)

- TMG wenste een weekoverzicht van tv-programma's in De Telegraaf te publiceren. De omroepen verzetten zich hier met succes tegen met een beroep op de Auteurswet. Uit het arrest HvJEU Football Dataco van 1 maart 2012 (ECLI:EU:C:2012:115) bleek dat in Nederland de Databankenrichtlijn jarenlang niet correct was geïmplementeerd. TMG stelt de Staat aansprakelijk. Volgens de Staat is de korte verjaringstermijn van art. 3:310 lid 1 BW al voorbij.
- Rechtbank en hof honoreren dit beroep, omdat TMG al vóór de Football Dataco-uitspraak bekend was met de feiten waarop zij haar vordering baseert. Voor aanvang van de korte verjaringstermijn van art. 3:310 lid 1 BW is niet vereist dat zij ook bekend was met de juiste juridische beoordeling daarvan. Dat oordeel onderschrijft de Hoge Raad.
- De Hoge Raad vernietigt echter om een andere reden: niet alleen het niet juist implementeren van een richtlijn is een onrechtmatige daad. Ook iedere dag dat nadien géén juiste implementatie plaatsvindt, vormt een nieuwe, zelfstandige onrechtmatige daad, die een nieuwe verjaringstermijn doet aanvangen.

De nieuwsbrief *Civiele Procespraktijk* is bestemd voor correspondenten van de Sectie Cassatie van Ekelmans & Meijer Advocaten en voor andere geïnteresseerden, en verschijnt vier keer per jaar. Een ieder die zich wil abonneren op deze – gratis – nieuwsbrief, kan zich aanmelden op het adres cassatie@ekelmansenmeijer.nl. Ook afmeldingen kunnen aan dit adres worden gericht.

Voetnoten

-

- [HR 20 april 2018, ECLI:NL:HR:2018:650](#); RvdW 2018/535
- [HR 18 mei 2018, ECLI:NL:HR:2018:721](#); NJB 2018/1052
- [HR 4 mei 2018, ECLI:NL:HR:2018:677](#); NJB 2018/948

This email was sent to [email address suppressed]. If you are no longer interested you can [unsubscribe instantly](#).